

Reprezentanți ai lui Hristos

„Atunci au început să roage pe Isus să plece din ținutul lor. Pe când se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămână cu El. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine.“ (Marcu 5,17-19)

Ce nume frapant: omul care fusese îndrăcit! Acest nume i-a rămas, cât a trăit el, și a fost un mesaj permanent, oriunde s-a dus. Ne-ar fi imposibil să-i descriem viața, dacă el n-ar fi spus prietenilor săi istoria vieții lui: scenele din timpul nopții în morminte, tăieturile cu pietre, țipetele pe care le scotea, alungarea călătorilor care veneau în apropierea lui, legarea cu lanțuri, ruperea lanțurilor și a cătușelor și toate celelalte lucruri, pe care numai el le putea povesti. Cu cât accent putea povesti cum Isus l-a întâlnit pe drum și cum duhul cel rău l-a condus să se împotrivescă lui Isus! Probabil a spus: „A fost lucrul cel mai bun, pe care l-am trăit vreodată, atunci când am venit la Isus cu această legiune disperată, care a făcut din sufletul meu o cazarmă pentru ea.“ El putea spune cum la cuvântul lui Hristos întreaga legiune a plecat într-o clipă.

Sunt persoane care ar putea spune o istorisire asemănătoare cu a acestui om, o istorisire despre robia păcatului și despre eliberarea prin puterea lui Hristos. Dacă și tu poți să relatezi o istorisire asemănătoare, atunci n-o păstra pentru tine. Dacă Domnul Isus a făcut lucruri mari pentru tine, fii gata să le istorisești, ca astfel și alți oameni să afle ce poate face Isus. Eu cred că marii păcătoși, care au fost mântuiți, sunt în mod deosebit chemați să vestească vestea bună, Evanghelia harului lui Dumnezeu.

Dacă ai luptat cu vitejii împotriva adevărului, fii atunci viteaz și în a mărturisi pentru adevăr. Dacă n-ai fost leneș când i-ai slujit lui satan, atunci nu fi nici acum leneș, când ai ajuns să-l slujești lui Hristos. Sunt unii printre noi care ar putea avea numele „cel născut orb“, „leprosul vindecat“ sau „marea păcătoasă“; eu sper că toți suntem gata să purtăm un nume sau un titlu care este spre proslăvirea lui Hristos. Nu constat niciunde că acest om l-a urmărit vreodată pe Marcu, deoarece acesta l-a numit „cel ce fusese îndrăcit“. Nu, ci el a recunoscut că a fost stăpânit de diavolul și l-a proslăvit pe Dumnezeu, pentru că Domnul Isus l-a eliberat.

Dorințele oamenilor sunt diferite

Doresc să fac unele remarci la locul din Scriptură pe care l-am ales. Găsim în versetul 17 că oamenii l-au rugat pe Isus să plece din ținutul lor, iar în versetul 18 cel ce fusese îndrăcit l-a rugat pe Isus să-l lase să rămână cu El. Poporul dorea ca Isus să plece de la ei; omul vindecat dorea să meargă cu El, oriunde s-ar fi dus. Prieten drag, cărei clase îi aparții tu?

Sper că nu aparții primei grupe, grupei de oameni care l-au rugat pe Isus să plece din ținutul lor. Dar de ce au dorit ei ca El să plece? Mă gândesc, în primul rând, pentru că lor le plăcea să trăiască liniștiți și fără griji. S-a întâmplat o mare nenorocire: porcii s-au aruncat în mare. Ei nu doreau să aibă parte și de alte nenorociri, iar Omul care venise la ei poseda în mod evident o forță extraordinară. Nu l-a vindecat El pe omul îndrăcit? Ei nu-l doreau; nu doreau ceva extraordinar. Erau oameni comozi, care doreau să meargă pe drumul drept al vieții lor și de aceea l-au rugat să fie bun și să plece de la ei.

Și astăzi trăiesc astfel de oameni. Ei spun: „Nu dorim ca aici să aibă loc o trezire; noi suntem conservatori. Nu ne dorim nici un vestitor al Cuvântului, care să determine treziri spirituale. Nu ne deranjați pacea!“

Dacă astfel de oameni gândesc că Dumnezeu lucrează într-un loc oarecare, ei sunt imediat tentați să-și schimbe domiciliul. Doresc să rămână în liniște. Lozinca alegerii lor este: „Totul pentru o viață liniștită și fără deranj“.

„Lăsați-ne în pace! Lăsați-ne să rămânem pe drumul nostru vechi!“ Acesta este strigătul oamenilor necugetați, asemenea israeliților, care i-au spus lui Moise: „Încetează, lasă-ne să slujim egiptenilor!“

Probabil că acești oameni doreau ca Mântuitorul să plece de la ei, deoarece afacerile lor erau importante pentru ei. Crescătorii de porci era o afacere rea. Ca iudei, ei nu trebuiau să aibă de a face cu așa ceva. Puteau probabil spune, că ei nu mâncau carnea de porc, ci o vindeau altora. Iar acum, toată turma era pierdută. Mi-ar fi plăcut să știu ce câștig au adus porcii stăpânilor lor. Când poporul a făcut socoteala cât de mare a fost pierderea, au ajuns la concluzia că Mântuitorul trebuia să plece de la ei, înainte ca să aibă loc și alte pierderi.

Dacă, de exemplu, oamenii vând băuturi ametoitoare sau au afaceri prin care ei nu pot câștiga bani, dacă nu produc pagubă semenilor lor, atunci nu mă mir dacă acești oameni își doresc ca Hristos să nu vină la ei. Poate unora dintre voi nu le va plăcea, dacă El ar afla cât salariu le plățiți angajaților. Mă tem că, dacă ar veni Domnul Isus și ar intra într-un magazin sau altul, bărbatul i-ar spune soției: „Ia nota de plată a salariilor și ascunde-o! Nu doresc ca El să o vadă.“

O, dragi prieteni, dacă aveți un astfel de motiv, mă rog ca Duhul Sfânt să vă convingă cât de necesar este ca El să vină la voi.

Omul care are cea mai mare aversiune față de Hristos, acela are cea mai mare nevoie de El. Dacă nu doriți să vă pocăiți, dacă nu doriți să vă nașteți din nou, atunci voi sunteți aceia care aveți cea mai mare nevoie de pocăință, mai mult chiar decât celelalte persoane. Nu este o decizie lipsită de înțelepciune, dacă din pricina „porcilor“ suntem gata să ne despărțim de Hristos?

„Ce-ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul?“ După moartea sa va sta scris în ziar că a lăsat în urma sa atâtea și atâtea mii de euro, și mai mult nimic, căci el însuși n-a avut nici măcar valoarea unui cent. Și cine va da acum un ban pe el, când el este mort? Și-a dat banii pentru a-și satisface plăcerile, dar niciodată spre onoarea lui Dumnezeu. O, în ce sărăcie trăiește bogatul care nu Îl are pe Dumnezeu!

Nu mă mir că acești oameni, care iubeau lumea, L-au rugat pe Hristos să plece din ținutul lor. Nu are El dreptul, chiar dacă tu nu vrei să-L asculți, să rămână pe teritoriul tău? Nu, când oamenii sunt împotriva lui Hristos, depun toate eforturile să-L alunge din mijlocul lor. Unii oameni săraci și-au pierdut locuințele, pentru că ei țineau acolo ore de rugăciune, iar stăpânul casei nu numai că nu Îl dorea pe Hristos, ci el se opunea și aceluia care Îl dorea. Sunt unii dintre voi în această situație?

Sper ca unii dintre cititorii mei să fie din aceia care se aseamănă cu omul sărac, care L-a rugat pe Isus să rămână cu El. De ce a dorit să rămână la Isus? Eu cred că din recunoștință voia să fie slujitorul Lui. Dacă I-ar fi slujit lui Hristos, dacă I-ar fi dezlegat cureaua încălțăminteii, dacă I-ar fi spălat picioarele, I-ar fi pregătit masa, atunci ar fi fost omul cel mai fericit din lume. Dorea să facă ceva pentru Acela care i-a alungat o legiune de demoni din el.

Apoi, el dorea nu numai să fie un slujitor, ca să-și arate recunoștința, ci și un ucenic, ca să învețe să-L cunoască mai mult pe Isus. Ceea ce știa despre Isus era de mare valoare. Experiența cunoașterii puterii Sale l-a făcut să vrea să-L cunoască mai mult pe Salvatorul său. L-a rugat să-l lase să devină ucenicul Lui, căci dorea să învețe de la El.

Dorea să meargă cu El ca tovarăș al Lui, căci, deoarece Isus a fost alungat din acele ținuturi, i s-a părut că nu mai avea nici un motiv să mai rămână acolo. „Doamne, dacă Tu trebuie să părăsești ținutul gadarenilor, permite-mi să fac și eu același lucru! Dacă Tu, Păstorule, pleci, atunci permite-mi să merg cu Tine! Dacă trebuie să treci de partea cealaltă a mării, atunci merg cu Tine, chiar și în temniță sau în moarte.“ S-a simțit așa de legat de Hristos, încât L-a rugat să-i permită să rămână cu El.

Cred că era și puțină teamă în rugămintea lui. Probabil, unul din acei demoni s-ar fi putut întoarce, iar dacă cel vindecat putea să rămână lângă Hristos, atunci El l-ar fi alungat din nou.

Nu mă mir dacă ar fi avut un sentiment de teamă, ca și cum n-ar fi putut suporta să piardă din ochi pe marele Medic, care l-a vindecat dintr-o stare așa de îngrozitoare. Doresc să le spun tuturor celor care sunt aici, că noi suntem în siguranță numai atunci când rămânem la Hristos.

Dacă sunteți ispitiți să mergeți undeva, unde nu puteți avea pe Hristos cu voi, atunci nu vă duceți.

Ați auzit istoria lui John Newton? Diavolul a fugit cu un tânăr, care ședea într-un teatru. John Newton i-a zis diavolului: „Tânărul ne aparține; el este din comunitatea noastră.“

„Bine“, a zis diavolul. „Nu mă interesează de ce comunitate aparține. Eu l-am găsit pe teritoriul meu și am drept asupra lui.“

John Newton n-a mai putut replica nimic.

Dacă mergi în domeniul diavolului și dacă el te ia cu el, atunci eu nu pot face nimic. Nu căuta un loc, unde nu-L poți lua pe Hristos cu tine. Fii ca omul acesta, care a avut dorința să meargă acolo unde mergea Isus.

Domnul acționează în mod diferit

Aceasta este o rugăciune rea: „Pleacă din ținutul nostru!“ Dumnezeu o împlinește. Aceasta este o rugăciune evlavioasă: „Doamne, lasă-mă să rămân cu Tine!“ Dar Isus nu l-a lăsat. Este acesta felul Lui de a fi, să împlinească rugăciunile dușmanilor Lui și să respingă rugămintea prietenilor Lui? Da, câteodată, așa este!

În primul caz, El a plecat, atunci când L-au rugat să plece. O, prieteni dragi, dacă Hristos vine în apropierea voastră și sunteți atinși în conștiința voastră și simțiți ceva din viața duhovnicească, atunci nu-L rugați să plece, căci dacă pleacă și vă lasă singuri, atunci soarta voastră este pecetluită! Singura voastră speranță este prezența Sa; dacă vă rugați împotriva speranței voastre unice, atunci voi sunteți sinucigași; sunteți vinovați de moartea sufletului vostru.

Isus a plecat de la poporul acela, căci era inutil să mai rămână. Dacă ei doreau ca El să plece, atunci ce mai putea face El pentru ei? Dacă ar fi vorbit, ei nu L-ar fi ascultat. Dacă ar fi auzit mesajul Lui, nu l-ar fi luat în seamă. Când duhul omului se răzvrătește împotriva lui Hristos, ce mai poate face El atunci, decât să-i părească?

El putea să folosească util timpul în altă parte. Dacă tu nu vrei să-L primești pe Domnul meu, atunci un altul o va face. Dacă tu în mândria ta stai aici și zici că nu ai nevoie de Mântuitorul, acolo pe stradă este totuși un păcătos sărman care zice: „O, doresc să-L găsesc pe Mântuitorul!“ Hristos a știut, atunci când gadarenii L-au respins, că pe partea cealaltă a mării va fi bine primit.

Prin plecarea Lui, El i-a ferit de păcate mai mari. Dacă n-ar fi plecat, probabil, ei ar fi încercat să-L arunce în mare. Dacă oamenii aceia L-au rugat pe Isus să plece din ținutul lor, atunci ei au fost în stare să facă orice rău.

Nu este îngrozitor faptul că lucrarea Evangheliei te duce la condamnare, dacă ea nu te salvează? Noi suntem pentru Dumnezeu o mireasmă a lui Hristos, dar pentru unii suntem „o mireasmă de la moarte spre moarte“, iar pentru alții un „o mireasmă de la viață spre viață“. O, ascultătorii mei dragi, dacă nu vreți să veniți la Hristos, atunci locul pe care stați, îl ocupați degeaba! Ar putea să stea acolo o altă persoană, pentru care Evanghelia înseamnă mântuire. Ocaziile noastre de a vesti Evanghelia nu sunt multe. Nu vrem să ne irosim forțele într-un pământ pietros sau stâncos, care respinge sămânța. Dumnezeu să te schimbe, să facă din tine un pământ roditor, ca astfel adevărul să poate crește în tine!

Deci, rugăciunea rea a fost ascultată. Rugăciunea bună n-a fost ascultată. De ce oare nu?

Motivul principal a fost că cel vindecat putea să fie folositor acasă. Prin mărturisirea făcută membrilor familiei și gadarenilor, despre ceea ce a făcut Dumnezeu pentru el, putea să-L slăvească pe Dumnezeu mult mai bine decât ar fi putut prin oricare altă lucrare făcută pentru Isus.

Este demn de remarcat faptul că Hristos în timpul lucrării Sale pe pământ nu a luat pe nimeni ca slujitor al Lui personal. El nu a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească. Nu a avut dorința

să aibă la El pe cel vindecat, pentru a-I îmbunătăți confortul, ci i-a poruncit să se întoarcă la familia lui și să vestească puterea lui Isus, câștigând oameni pentru Dumnezeu.

Probabil că El n-a vrut să asculte rugăciunea celui vindecat și datorită faptului ca nu cumva prin aceasta teama lui să fie interpretată ca fiind îndreptățită. Dacă el se temea, și este aproape sigur că așa a fost, că diavolul va veni înapoi, atunci în mod normal a avut dorința să rămână cu Isus. Dar Isus i-a alungat această frică; și este bine că i-a zis: „Nu este necesar să rămâi cu Mine. Te-am vindecat în așa fel, că niciodată nu vei mai fi bolnav.“ Un om vindecat i-ar putea spune medicului lui: „Am fost foarte bolnav, dar prin iscusința dumneavoastră am devenit sănătos. Doresc să rămân în apropierea dumneavoastră, ca astfel să pot veni totdeauna la dumneavoastră, în caz că mă voi îmbolnăvi iarăși.“ Dar dacă medicul ar spune: „Mergeți în călătorie în Elveția, sau Australia, sau oriunde doriți“, atunci aceasta ar fi dovada cea mai bună că medicul nu se teme de nimic rău; aceasta ar trebui să alunge teama celui vindecat.

Vedeți dar, cum Isus Hristos tratează în mod diferit pe oameni. N-am văzut eu cum unii oameni stăruiesc în păcat, și totuși au succes în viața de afaceri, își măresc averea și au tot ce le dorește inima? N-am văzut eu pe alții care s-au întors la Dumnezeu și din ziua aceea au mai multe greutatea decât au avut înainte de a se întoarce la Dumnezeu, iar drumul lor este deosebit de greu? Da, am văzut ambele categorii de oameni: n-am dorit drumul comod al celor care nu Îl au pe Dumnezeu și nici n-am simțit că este plăcut drumul greu al celor credincioși. În cele din urmă nu drumul este hotărâtor, ci sfârșitul drumului. Dacă pe un drum liniștit aș merge la pierzare, nu voi alege niciodată acest drum, chiar dacă este liniștit; iar dacă drumul spre viața veșnică este anevoios, îl voi alege pe acesta, cu toate greutatea care sunt pe el.

Este bine să fii la Isus

Dacă ai fost de curând mântuit, mă aștept ca să dorești din toată inima să fii la Hristos. Vreau să-ți spun ce înfățișare va lua probabil această dorință. Într-o zi ai fost așa de fericit, așa de bucuros, când a avut loc o adunare binecuvântată, încât ți-ai zis: „Îmi pare rău că se termină ora de adunare. Voiam să dureze toată noaptea și ziua următoare, și să nu se mai termine niciodată.“ Cu tine s-a întâmplat ca și cu Petru atunci când voia să construiască trei colibe pe muntele transfigurării și acolo să-și trăiască zilele. Dar tu nu trebuie să dorești aceasta, și nici nu folosește la nimic să dorești așa ceva. Tu trebuie să te duci acasă la soțul tău care este bețiv sau la soția ta cicălitoare, la tatăl tău necredincios sau la mama ta rea. Nu poți rămâne tot timpul în adunare.

Poate ai o altă impresie despre ceea ce înseamnă să fii cu Isus. Ești așa de fericit când ești singur, când poți să citești Biblia, să meditezi asupra ei, să te rogi, și spui: „Doamne, doresc să fac aceasta totdeauna. Doresc să rămân permanent în cămăruța mea, să cercetez Scriptura și să am părtașie cu Dumnezeu.“

Da, da, dar nu poți face aceasta... Tu trebuie să menții în ordine hainele soțului și ale copiilor tăi. Este așa de mult de lucru și nu trebuie să neglijezi aceasta. Oricare ar fi obligațiile familiale, împlineste-le! Îți dorești ca mâine să nu trebuiască să mergi în oraș la cumpărături. N-ar fi frumos să ai toată ziua adunare de rugăciune, iar noaptea s-o petreci în studiul Bibliei? Fără îndoială, așa este, dar Domnul n-a rânduit așa. Tu trebuie să mergi la lucru; de aceea îmbracă-ți hainele de lucru și nu te considera mai puțin fericit, dacă trebuie să-ți arăți credința în viața zilnică.

„Da“, probabil va spune cineva, și asta o aud deseori, „eu cred că voi fi pentru totdeauna la Hristos, dacă voi renunța complet la serviciul meu și mă voi dedica pe deplin în lucrarea Domnului.“ Crezi că va fi așa, dacă ai deveni un predicator.

Ei bine, eu n-am nimic împotriva vestirii Evangheliei. Dacă Domnul te cheamă la aceasta, atunci fii ascultător de El și mulțumitor, căci El te-a considerat credincios și te-a așezat în lucrarea Sa. Dar dacă presupui că prin faptul că devii un evanghelist ești mai aproape de Hristos,

atunci ești pe o cale rătăcită. Pot spune că în fiecare dimineață, după ce vestesc Cuvântul, mi se aduc atâtea greutăți din partea oamenilor, cât alții aud într-o lună. Noi avem tot timpul poveri de purtat și de fiecare dată trebuie să sfătuim pe cei ce au căzut în deznădejde și sunt nemângâiați. Veți fi copleșiți de sarcini, chiar și în lucrarea Domnului, și este foarte ușor să pierzi pe Domnul în lucrarea Domnului. Avem nevoie de mult har, ca o ispită șireată să nu ne copleșească.

Tu poți umbla cu Hristos, și în același timp să vinzi alimente. Poți umbla cu Hristos, și în același timp să fii un lucrător în port. Poți umbla cu Hristos, și în același timp să fii un coșar. Nu ezit să spun că prin harul lui Dumnezeu poți umbla cu Hristos în orice profesie ai avea, dacă ea este una corectă. S-ar dovedi a fi o mare greșeală, dacă ai renunța la profesia ta, gândind că ai fi mai aproape de Hristos, dacă ai fi un misionar în oraș, un colportor sau altceva asemănător. Rămâi la serviciul tău! Dacă poți curăța pantofi, atunci fă-o mai departe! Dacă nu poți vesti Cuvântul, atunci nu fă acest lucru!

„Ah“, va spune probabil cineva, „cât de mult doresc să fiu la Hristos.“ Da, și eu! Ai dori cu plăcere să fii în cer. Este o dorință laudabilă dorința de a fi la Hristos, căci este mult mai bine decât a fi aici. Dar gândește-te, poate fi o dorință egoistă, da, chiar o dorință păcătoasă.

Un om al lui Dumnezeu a fost întrebat odată de un slujitor al lui Hristos: „Frate, nu ai dorința să mergi acasă, la Domnul?“

„Poftim?“ a întrebat el.

„Dacă nu dorești să mergi la Domnul?“

„Vreau să-ți răspund cu o altă întrebare“, a zis el: „Dacă ai avea un muncitor, care miercuri și-ar dori să fie sâmbătă, l-ai mai ține?“

Celălalt a răspuns la această întrebare că, desigur, este nevoie de multă răbdare să păstrezi pe un astfel de angajat. Voi știți ce fel de om este acela care tot timpul se uită la ceas. V-ați bucura dacă ar pleca înainte de a fi sâmbătă, căci nu este capabil să muncească.

Am eu dreptul să-mi doresc să merg în cer, atâta timp cât am aici sarcini de împlinit? Am dorința să merg, dacă Domnul va voi. Dar dacă rămânerea în trup este de mai mult folos pentru adunare, pentru lume și pentru proslăvirea lui Dumnezeu, nu fi nemulțumit cu Domnul tău, dacă la rugămintea ta de a fi cu El ți se va spune ca și acestui om: „Dar Isus nu i-a dat voie.“

Există ceva mai bun

Ce este mai bun decât a fi la Isus? Lucrarea pentru Isus. Isus i-a zis omului acelaia: „Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine.“

Este foarte frumos să stai la picioarele lui Isus, dar dacă poziția cu cea mai înaltă onoare este pe câmpul de luptă, la locul de pericol, și dacă într-un stat sarcinile cu cea mai înaltă onoare sunt exercitate de slujitorii împărătești, atunci misiunea de cea mai înaltă onoare pentru un creștin este să nu stea liniștit, să cânte și să se bucure, ci să se ridice și să-și pună în joc pentru Isus numele bun pe care îl are, viața, într-un cuvânt tot ce are.

Dragă prietene, năzuiește după slujirea Domnului! Este de mai multă onoare decât a fi la El.

Este mai bine și pentru popor. Hristos a plecat de la gadareni. Ei L-au rugat să plece de la ei, și El a plecat; dar este ca și cum le-ar fi spus acelor oameni: „Eu plec, căci M-ați rugat să fac aceasta. Prin plecarea Mea vine sentința peste voi, căci M-ați respins. Dar nu plec definitiv. Prin acest om, care a fost vindecat, rămân în mijlocul vostru. Îl veți auzi pe el, dacă pe Mine nu vreți să Mă auziți.“ Hristos pune pe un altul în locul Lui – nu așa de bun ca El, dar pe unul pe care ei îl acceptă; nu așa de puternic și de eficient ca El, dar unul care li se potrivește.

Când Hristos a plecat, omul acesta era acolo, iar oamenii puteau veni la el să afle cum s-au aruncat porcii în mare. Dacă ei n-au venit la el, atunci a putut să se ducă el la ei să le spună. Era deci un reprezentant acolo, căruia i-a fost încredințată lucrarea sfântă, după ce Marele Păstor a plecat.

Hristos a plecat în cer, căci este necesar să fie acolo, dar El are nevoie de tine, dragă frate, rămas aici jos, ca să continui lucrarea! În nici un caz nu ești ca El, gândește-te însă că El a spus ucenicilor Lui: „Cine crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu; ba chiar, va face altele mai mari, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.“ Acesta este motivul pentru care Hristos nu te ia la El. Din pricina oamenilor, în mijlocul cărora trăiești, trebuie să rămâi aici – așa cum îndrăcitul a trebuit să rămână din pricina gadarenilor, ca să depună mărturie în mijlocul lor.

Rămânerea sa a fost folositoare și familiei lui. Nu credeți că deseori un om este lăsat pe pământ din pricina familiei lui? Tată, tu trebuie să rămâi, copiii tăi au nevoie de modelul și influența ta! Mamă credincioasă, tu trebuie să rămâi aici jos; eu știu, copiii tăi sunt majori și te întristează mult, dar dacă există ceva care îi ține în frâu, atunci sunt brațele tale, mamă înaintată în vârstă! Tu trebuie să rămâi și să te rogi lui Dumnezeu pentru ei; și tu faci aceasta. Fii curajoasă! Eu cred că aici sunt mulți care ar putea să fie în cer, dar pentru că Dumnezeu mai are pe unii, care trebuie aduși la El, ei trebuie să mai rămână un timp aici. Cu toate că sunt slabi, bolnavi și suferinzi, deseori în suferințe mari, cu toată dorința lor de a pleca, ei trebuie să rămână aici, până când își termină lucrarea ce o au de făcut.

„Dar Isus nu i-a dat voie.“ Acest îndrăcit trebuia să se ducă acasă și să spună soției și copiilor lui ce a făcut Domnul cu el.

Mulți predicatori vestiți au descris întoarcerea lor la Dumnezeu, de aceea eu nu voi încerca să fac aceasta. Îți poți da seama ce ar însemna pentru tine întoarcerea dintr-un ospiciu. Cu câtă bucurie te-ar primi prietenii când vor constata că ești pe deplin sănătos. Îmi pot imagina cum soția acestui om privea pe fereastră, atunci când i-a auzit vocea. S-a întors nebunul? Cât de speriați au fost copiii când au auzit vocea tatălui, până când au devenit siguri că o schimbare a avut loc în el.

O, păcătosule sărman! Ai venit în seara aceasta aici. Poate ai uitat că deseori copiii tăi au trebuit să se ascundă, atunci când ai venit acasă. Știu că există astfel de oameni, au fost chiar în orele de adunare. Domnul să le dea har în starea lor de beție, să le întoarcă paharul cu gura în jos și să facă din ei oameni noi! Când vor veni acasă și vor povesti despre harul de care au avut parte și de dragostea lui Isus și se va vedea în ei schimbarea lucrată de Dumnezeu, vor fi o binecuvântare pentru familie și pentru lumea din jur.

S-ar putea, prietene drag, ca să trebuiască să rămâi aici, până când ai pus în ordine ceea ce ai stricat odinioară, ca să aduci la Dumnezeu pe unii din aceia pe care i-ai dus în rătăcire și în stricăciune!

Vedeți, dragi prieteni, că există ceva mai bun decât a fi la Hristos – și anume, a lucra pentru Hristos!

Partea cea mai bună

Este bine a fi la Hristos; să fii folosit de Hristos în lucrarea Sa este mai bine. Dar aici este ceva care este cel mai bine: să lucrezi pentru El și să fii în același timp cu El. Doresc ca orice creștin să năzuiască după aceasta. Este posibil să stai la picioarele lui Isus, ca Maria, și în același timp să alergi înapoi și încolo, ca să pregătești masa de prânz, așa cum făcea Marta? Da, este posibil! Atunci, Marta nu va fi niciodată supraaglomerată cu munca și nu va muștra niciodată pe sora ei Maria.

„Dar noi nu putem șede, și în același timp să mergem!“ – Nu, în ceea ce privește corpul, dar cu inima! Poți șede la picioarele lui Isus și să te odihnești la pieptul Lui, și totuși să lupți pentru Domnul și să faci lucrarea Sa. Nu năzui numai să lucrezi mult pentru Hristos, ci și să fii mult timp cu Hristos. Nu merge, de exemplu, duminica la o școală duminicală, și după aceea la încă alte două, așa cum fac unii pe care îi cunosc. Vino, ascultă mesajul Domnului și hrănește-ți sufletul, și dacă dimineața ai avut o sărbătoare spirituală, atunci consacră restul zilei într-o

lucrare sfântă. Fă-le pe amândouă. Dacă mănânci tot timpul, fără să lucrezi, vei deveni o ființă lipsită de vioiciune; dar dacă lucrezi tot timpul, fără ca să mănânci, nu vei rezista mult.

Vă mai spun un lucru: întristați-vă atunci când cel mai mic nor se interpune între voi și Hristos. Nu așteptați până când devine gros, ca o ceață de noiembrie. Remarca lui Georg Müller este foarte înțeleaptă: „Nu ieși dimineața din camera ta, până când totul între tine și Dumnezeu nu este în ordine.“ Dacă ai părtășie permanentă cu Isus, atunci poți să fii cu El și în același timp să lucrezi pentru El.

Ia seama la aceasta: înainte de a începe să lucrezi pentru Hristos, caută prezența Sa și ajutorul Său. Nu începe nici o lucrare pentru Domnul înainte de a fi văzut pe Împăratul. Și în timp ce faci lucrarea ridică-ți duhul de la ceea ce faci spre El, spre Acela pentru care și prin care lucrezi. Și atunci când ți-ai făcut lucrarea, nu-ți freca mâinile și nu spune: „Ai făcut bine!“ Un Altul va rosti lauda, dacă o meriți: „Rob bun și credincios!“ Nu-I lua cuvintele din gură. Lauda de sine nu este recomandată. Solomon spunea : „Un altul să te laude, nu gura ta.“ Când am făcut totul, atunci noi suntem numai niște robi nevrednici, căci am făcut numai ceea ce eram datori să facem.

Dacă ești așa de smerit, precum ești de activ, atunci poți rămâne la Hristos și poți face lucrarea Sa până la marginile pământului. Aceasta este experiența cea mai fericită, pe care cineva dintre noi o poate face înaintea porții de mărgăritar.

Domnul să vă binecuvinteze și să vă facă să faceți aceasta pentru Hristos!